

» **Ostravské stopy** Čerstvá držitelka Křišťalové růže – prestižního ocenění za recitaci, herečka **Anna Cónová** je s Ostravou spjata od počátku devadesátých let, kdy přijala angažmá v Národním divadle moravskoslezském.

Komenského sady jsou pro mě něco jako park první pomoci

Jestliže v devadesátých letech minulého století herečka Anna Cónová nepředpokládala, že v Ostravě stráví nejdelší část svého profesního života. „Ostrava byla volba jenom podle nabídky angažmá, jinak bych se do ní nehrnula,“ vzpomíná oblíbená herečka ostravských divadelních scén, která dnes vytváří například čtyřroli v neobvyklé inscenaci Macbeth.

Na začátku devadesátých let byla totiž Ostrava pro mladou herečku zpočátku jen jednou z několika zastávek na její cestě. „Nechtěla jsem samozřejmě zůstat na Moravském Slovácku, a proto jsem byla velmi ráda, že jsem se záhy dostala do Brna. Tehdy jsem se toužila rozletět, ale čím jsem starší, tím raději se vracím domů do Ostrožské Nové Vsi,“ vysvětluje.

Jestliže před Ostravou ale hrála v Hradci Králové a v Liberci, odkud se vrátila zpátky do Hradce Králové. Poté následovala Olomouc a teprve v roce 1991 Ostrava. Paradoxně se z ní stala nejdelší zastávka na tomto symbolickém rozletu. „Ačkoliv jsem to původně vůbec nezamýšlela, tak v ní žiju už třiatdvacet let. Ostravan-ka ze mě ale asi nikdy nebude,“ dodává. „Musím se zeptat dcer, které tady prožily většinu života, jestli se ony cítí jako Ostravanky.“

Jak vnímá za ta léta Ostravu jako město? „Každé místo hodnotím podle lidí a přátel. I když se třeba vidíme jednou za tři roky. Lidé jsou pro mě mnohem více než město. Hradec byl město par excellence, krásné, Ostrava taková není. Ale tady mám také dobré přátele.“

Do angažmá přišla sice v roce 1991, poprvé ale spatřila Ostravu daleko dříve, už v roce 1979. „Bylo to chvilku po škole. Měla tady angažmá moje spolužačka z JAMU a přijela jsem ji někdy v červnu z Hradce navštívit na prodloužený víkend. Z té návštěvy si pamatuju hornickou slavnost na Černé louce, byl tam ještě amfiteátr, taneční soubory a poutové stánky. Obě jsme si koupily stejné modrotiskové šaty, stejný pásek a košík. Dodneška všechny ty věci mám. Pak mě s přítelem vyvezli na Pustevny a byla jsem

» **Ačkoliv jsem to původně vůbec nezamýšlela, tak v Ostravě žiju už třiatdvacet let.**

se s nimi vykoupat v Antošovicích,“ přibližuje své první dojmy z průmyslového města.

Po více jak deseti letech se do ostravského divadla přijela podívat na Dona Juana. „To bylo tehdy, když mě oslovil režisér Michal Tarant, abych přijala angažmá v Národním divadle moravskoslezském. V tom roce se všechno začalo čistit a dávat do pořádku. Atmosféra byla paradoxně mnohem lepší než dnes a nadšení v tehdejší porevoluční společnosti Ostravě hodně pomohlo. Dnes mě její stav naopak trápí mnohem více. Člověk si předtím říkal, že vše půjde čím dál více dopředu, ale ono to tak není.“



V divadle a v soukromí Anna Cónová se svými psy a v inscenaci Červený a černý, která měla premiéru v roce 1997 (na dolním snímku s Milanem Kačmarčíkem).

Foto: Alexandr Satinský, MAFRA a archiv

Poprvé Ostravu neřešila a vůbec ji nenapadlo, že by tady mohla žít. „Není to tím, že by Ostrava měla špatnou pověst, ale neměla jsem k ní žádný vztah. Chtěla jsem změnit angažmá, a když byla nabídka, přijala jsem ji,“ popisuje. Nakonec tady vydržela až do současnosti. „Už jsem se s dětmi dvakrát stěhovala a vycítila jsem, že by to pro mě nebylo dobré. Objevila jsem tady úžasné přátele i výborné lipubydličky. Například s Radkem Lipusem jsme sousedili přes chodbu.“

A co se jí vybaví, když se řekne Ostrava? „Především Nová radnice, protože ji vidím z okna ložnice a je pro mě ukazatelem ovzduší. Pokud není vůbec vidět, tak je zle. Pak podle stupně viditelnosti odhaduju, co mě venku čeká. Když jsem poprvé vylezla na radnici, tak jsem byla překvapena, kolik je kolem zeleně. Komenského sady jsou pro mě něco jako park první pomoci,“ popisuje a dodává: „Ovzduší mne trápí a myslím, že to je jeden z důvodů, proč se lidé hrnou z Ostravy pryč. Kdybych byla mladá, také bych zvažovala odchod.“

Víc než městské části Ostravy proto přitahuje Annu Cónovou okolní příroda. „Má oblíbená místa nejsou ani tak ve městě, ale v okolí. Beskydy jsou pro mě únik. Ale stačí zajet tramvají na konečnou do Poruby a pak jednokolejkou číslo 5 do Zátíší. Za chvíli jedete přes les.“

Martin Jiroušek



PROFIL

Anna Cónová

- Divadelní a televizní herečka se narodila 10. ledna 1954 v Ostrožské Nové Vsi.
- V roce 1973 maturovala na gymnáziu v Uherském Hradišti.
- Po absolvování JAMU působila v letech 1977–1979 v angažmá v Hradci Králové. Poté následovala jedna sezona v Naivním divadle Liberec a návrat do Hradce Králové. V letech 1988–1991 působila v Olomouci a od roku 1991 až dosud působí v ostravském Národním divadle moravskoslezském.
- V roce 1997 byla nominována na Cenu Thálie za roli paní de Renal v inscenaci Červený a černý a v Divadle Petra Bezruče za roli Amandy.